

بررسی تأثیر مغز میوه بلوط بر قابلیت هضم، تخمیر شکمبه‌ای، رفتار نشخوار و فراسنجه‌های خونی گوسفند عربی و بز نجدی

علی کیانی اصلی^۱، طاهره محمدآبادی^{۲*}، خلیل میرزاده^۲، مرتضی چاجی^۲، محمد بوخارپور^۲

۱. کارشناسی ارشد گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و صنایع غذایی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان. ملانانی، اهواز، ایران.
۲. دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و صنایع غذایی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان. ملانانی، اهواز، ایران.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۶/۰۴/۲۵

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۵/۰۳/۱۹

چکیده

در این آزمایش، تأثیر مغز میوه بلوط بر قابلیت هضم و تخمیر شکمبه‌ای و برخی فراسنجه‌های خونی در گوسفند عربی و بز نجدی بررسی شد. در این تحقیق، مغز میوه بلوط (۶۳ درصد) در تغذیه شش رأس گوسفند عربی و شش رأس بز نجدی با متوسط وزن زنده 50 ± 3 کیلوگرم برای مدت ۲۸ روز استفاده شد و قابلیت هضم و تخمیر، رفتار نشخوار و برخی فراسنجه‌های خونی اندازه‌گیری شد. داده‌های به دست آمده در قالب طرح پلات‌های خرد شده تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که ماده خشک مصرفي و قابلیت هضم ماده خشک، پروتئین خام و الیاف نامحلول در شوینده خشی تحت تأثیر اثر دام و تیمار قرار نگرفت. صرف نظر از نوع دام، ماده خشک مصرفي و قابلیت هضم پروتئین خام در تیمار شاهد بالاتر و صرف نظر از نوع تیمار، قابلیت هضم ماده خشک و الیاف نامحلول در شوینده خشی در بز بالاتر از گوسفند بود ($p < 0.05$). میزان نیتروژن آمونیاکی و pH شکمبه بین تیمار شاهد و بلوط در بزر و گوسفند تفاوت معناداری نداشت. تفاوتی در مدت زمان مصرف خوراک، نشخوار و جویدن به ازای ماده خشک، الیاف نامحلول در شوینده خشی و پروتئین خام مصرفي بین دو جیره شاهد و بلوط در گوسفند و بز مشاهده نشد. تغذیه میوه بلوط به دام‌ها، اثری بر میزان گلوکز، نیتروژن اورهای، کلسیرون و تری گلیسیرید خون در بز و گوسفند نداشت. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که می‌توان از میوه بلوط به میزان ۶۳ درصد در جایه بز نجدی و گوسفند عربی استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: بز نجدی، فراسنجه‌های خونی، قابلیت هضم، گوسفند عربی، مغز میوه بلوط.

مقدمه

نشاسته است بنابراین می‌توان از آن به عنوان منبع انرژی در تغذیه دام نشخوارکننده استفاده کرد. تانن یکی از مواد ضد تغذیه‌ای در میوه بلوط است که نشخوارکنندگان نسبت به آن مقاومت‌های متفاوتی نشان می‌دهند. تانن‌ها به علت نقشی که در تغذیه حیوانات از طریق ایجاد کمپلکس‌هایی که با تعداد زیادی از مواد مغذی از قبیل کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها، پلی‌ساقاریدها، غشاء سلول‌های باکتری و آنزیم‌های هضم کنندهٔ پروتئین و کربوهیدرات و مواد معدنی ایفا می‌کنند، حائز اهمیت هستند [۴]. تحقیقات نشان داده است، استفاده از ۳۰ درصد برگ بلوط در تغذیه گوساله‌ها منجر به افزایش قابلیت هضم مواد مغذی می‌شود [۲۵]. همچنین گزارش شده است که با وجودی که برگ بلوط مقادیر بالای ترکیبات فنولی و تانن دارد، در صورت عادت‌دهی دام، مشکلی ایجاد نمی‌شود [۸]. هدف از انجام این تحقیق، بررسی اثر تغذیه جیره حاوی مغز میوه بلوط بر قابلیت هضم، تخمیر شکمبه‌ای، رفتار نشخوار و متابولیت‌های خونی بز نجدی و گوسفتند عربی بود.

مواد و روش‌ها

میوه بلوط (*Quercus brianti*), از درختان بلوط شهرستان اردل واقع در استان چهارمحال و بختیاری در پاییز، بخشی از روی زمین و بخشی از روی درخت جمع‌آوری، پوسته آن‌ها جدا، مغز آن‌ها خشک و سپس آسیاب شد. ترکیب شیمیایی بلوط مورد نظر شامل؛ چربی (۵ درصد)، پروتئین (۴/۸ درصد)، کربوهیدرات (۶۴ درصد) و تانن (۸/۹ درصد) (تعیین شده با روش AOAC بر اساس تیتراسیون با پرمنگنات پتاسیم) است. بلوط، بخشی از جیره در نظر گرفته شد و جیره‌ها هم انرژی و هم پروتئین شدند به نحوی که میزان تانن جیره آزمایشی به حدود شش درصد می‌رسید (جدول ۱).

بالا بودن قیمت خوراک باعث شده تا دامدار هزینه‌های زیادی را برای تهیه خوراک دام متحمل شود. بنابراین جایگزین کردن مواد خوراکی ارزان قیمت موجود در هر فصل به جای مواد خوراکی گران قیمت، از اهمیت زیادی برخوردار بوده و باعث متعادل نگهداشت قیمت خوراک می‌شود. از جمله این منابع خوراکی، میوه بلوط است. سطح وسیعی از جنگل‌های کشور (تقریباً ۹۰ درصد از مجموع چهار میلیون هکتار جنگل‌های زاگرس) را درختان بلوط تشکیل می‌دهند [۱]. در دسته‌بندی مواد خوراکی می‌توان میوه بلوط را جزء دسته کنسانتره‌های پروتئینی تقسیم‌بندی کرد [۲۸].

میوه بلوط به علت داشتن مقادیر بالای کربوهیدرات که عمده‌تا نشاسته می‌باشد (۹۰ تا ۸۰ درصد مواد قندی) دارای انرژی بالایی است [۲]. پروتئین بلوط، نصف گندم و جو بوده، اما از نظر چربی و کربوهیدرات، سه برابر گندم و چهار برابر جو است. دانه بلوط حاوی ۸/۸ درصد تانن بوده که ۵۷ درصد آن از نوع قابل هیدرولیز بوده و اصلی‌ترین تانن آن از نوع اسید تانیک است [۳]. وجود تانن در بلوط به علت خاصیت آنتی‌سپیتیک آن در زیر دوز سمی، سبب نشان دادن اثر مفیدی از خود شده است [۱۰]. میوه بلوط دارای مواد آلkalوئیدی است که این مواد در واقع انگل‌کش بسیار قوی هستند و حتی در انسان نیز کاربرد داشته و از آن برای دفع انگل‌های روده‌ای و معده‌ای استفاده می‌شود [۸]. میوه بلوط علاوه بر ترکیبات تغذیه‌ای حاوی مقادیر قابل توجهی از ترکیبات فعال بیولوژیکی است که از آن جمله می‌توان به تانن، اسید گالیک، اسید الاجیک و مشتقه‌های گالویل یا هگرا هیدروکسی دی فنوئیل اشاره کرد [۷]. متأسفانه میوه بلوط تولیدی در این مناطق به جز استفاده محدود در خوراک دام و نیز صنایع تولید تانن، کاربرد دیگری ندارد. میوه بلوط حاوی مقادیر بالای

تولیدات دامی

جدول ۱. اجزا و ترکیب شیمیایی جیره‌های آزمایشی

مواد خوراکی	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار
کنجاله سویا	۰	۷	۰
دانه ذرت	۲۰	۰	۰
بلوط	۰	۶۳	۰
دانه جو	۱۶	۰	۰
سبوس	۳۴	۰	۰
کاه	۳۰	۰	۰
یونجه	۰	۳۰	۰
الیاف نامحلول در شوینده خشی (درصد)	۳۷/۲۴	۱۷/۸۸	
انرژی قابل متابولیسم (مگاکالری در کیلوگرم ماده خشک)	۲۵۰۰	۲۵۰۰	
پروتئین خام	۱۱	۱۱	۱۱

تیمار ۱. جیره فاقد مغز میوه بلوط (شاهد) تیمار ۲. جیره حاوی مغز میوه بلوط.

استاندارد [۱۱] اندازه‌گیری شدند. قابلیت هضم هر یک از این مواد مغذی براساس مقدار آن در خوراک مصرفی، باقیمانده و مدفوع اندازه‌گیری شد.

برای اندازه‌گیری مدت زمان فعالیت نشخوار، در دوره زمانی ۲۴ ساعته و در فواصل پنج دقیقه‌ای دام‌ها به صورت چشمی مشاهده شدند. کل فعالیت جویدن از مجموع فعالیت‌های خوردن و نشخوار محاسبه شد و برای انجام محاسبات رفتاری مربوطه بر حسب دقیقه به ازای ماده خشک مصرفی، NDF و ADF مصرفی استفاده شد. نمونه‌های خون دو ساعت پس از تغذیه صحبتگاهی درون لوله‌های خلاء‌دار حاوی EDTA جمع‌آوری و برای جداسازی پلاسمما سانتریفیوژ (۳۰۰۰ دور، به مدت ۱۵ دقیقه) شد. غلظت گلوكز، اوره خون، کلسیرون و تری‌گلیسرید خون با استفاده از کیت‌های شیمیایی شرکت پارس آزمون و با استفاده از روش رنگ‌سنجی (دستگاه اسپکتروفوتومتری Biochrom مدل Libras22، ساخت کشور انگلیس) اندازه‌گیری شد. همچنین، برای تعیین نیتروژن آمونیاکی (روش فنول هیپوکلرایت) و pH (دستگاه

شش رأس گوسفند عربی و شش رأس بز نجدی با میانگین وزن زنده 50 ± 3 کیلوگرم انتخاب شدند. دام‌ها به طور تصادفی به دو گروه با سه تکرار تقسیم شدند و درون جایگاه‌های انفرادی مسقف قرار گرفتند. آب آشامیدنی و خوراک روزانه به طور جداگانه در اختیار آن‌ها قرار گرفت. پس از دوره عادت‌پذیری ۱۴ روزه، دوره اصلی آزمایش، ۲۸ روز (پنج روز پایانی نمونه‌گیری) به طول انجامید. خوراک روزانه در دو وعده غذایی صبح (ساعت ۸:۰۰) و بعد از ظهر (ساعت ۱۶:۰۰) تو زین و به صورت یکنواخت در اختیار دام‌ها قرار داده شد.

برای تعیین قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی، طی پنج روز آخر دوره آزمایش، خوراک مصرفی، مدفوع و باقیمانده خوراک به ازای هر حیوان تعیین و نمونه‌ای از آن برای تعیین ترکیب شیمیایی به آزمایشگاه انتقال داده شد. نمونه‌ها در آون با دمای ۶۰ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت خشک شدند، با آسیاب دارای الک یک میلی‌متری آسیاب شده و سپس الیاف نامحلول در شوینده خشی (ADF) و اسیدی (NDF) و ماده خشک با روش‌های

تولیدات دامی

صرف ماده خشک روزانه آن‌ها تفاوتی نداشت [۱۳]. از علل تفاوت در صرف خوراک با جیره‌های حاوی تانن، می‌توان به تفاوت در ترکیبات جیره (خصوصاً نوع تانن)، نرخ عبور خوراک‌ها، نرخ تجزیه‌پذیری، ماده خشک و پروتئین خام جیره و تفاوت در مقاومت دام‌های مورد آزمایش اشاره کرد. صرف نظر از نوع تیمار، ماده خشک مصرفی بین بز و گوسفند تفاوت معناداری نداشت. محققان گزارش کردند مقاومت بیشتر بز به تانن، به دلیل حضور میکروارگانیسم‌های مقاوم در شکمبه در مقایسه با گاو و گوسفند است که باعث عدم تأثیر منفی آن بر صرف خوراک می‌شود [۱۳].

بر طبق نتایج جدول ۲، تفاوت بین تیمار شاهد و بلوط برای بز و گوسفند در قابلیت هضم ماده خشک، پروتئین خام و الیاف نامحلول در شوینده خشی معنادار نبود. صرف نظر از نوع دام، اثر تیمارها بر قابلیت هضم ماده خشک و الیاف نامحلول در شوینده خشی معنادار نبود. اما قابلیت هضم پروتئین خام در تیمار حاوی مغز میوه بلوط و تیمار شاهد تفاوت معناداری داشت ($p < 0.05$). محققان گزارش کردند صرف بلوط (در این آزمایش میزان تانن جیره آزمایشی حدود شش درصد بود) احتمالاً منجر به تشکیل کمپلکس تانن-پروتئین، مهار فعالیت دامینازی میکروبی توسط تانن قابل هیدرولیز و در نتیجه کاهش تجزیه پروتئین در شکمبه [۲۵] و همچنین کاهش رشد باکتری‌های تجزیه‌کننده پروتئین شود [۲۴].

برخلاف نتایج این آزمایش، مطالعات محققان نشان داد تانن‌ها از هضم مواد لیگنو سلولزی که وابسته به آنزیم‌های خارج سلولی است جلوگیری کرده و مانع اتصال میکروب‌ها به ذرات غذایی و کاهش قابلیت هضم می‌شود [۱۸]. تانن با مواد مغذی باند شده و از تجزیه شدن آنها به وسیله میکروب‌های شکمبه محافظت می‌کند [۲۲ و ۲۳]. در این تحقیق، صرف نظر از نوع تیمار (جدول ۲) قابلیت

Hمتر مدل Metrohm)، مایع شکمبه در اوآخر دوره آزمایشی با استفاده از پمپ خلاء گرفته شد. داده‌های به دست آمده در قالب طرح پلات‌های خرد شده و با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۱ برای مدل ۱ تجزیه و میانگین‌ها به کمک آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ مقایسه شد.

$$Y_{ijk} = \mu + P_i + \delta_{ik} + T_j + (PT)_{ij} + \varepsilon_{ijk} \quad (1)$$

که Y_{ijk} متغیر وابسته (مقدار مشاهده مورد نظر)؛ μ میانگین کل جامعه؛ P_i اثر دام (گوسفند و بز)؛ T_j اثر تیمار (نوع تیمار)؛ $(PT)_{ij}$ اثر متقابل تیمار در دام؛ δ_{ik} خطای پلات اصلی و ε_{ijk} خطای آزمایش است.

نتایج و بحث

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود تفاوت بین تیمار شاهد و بلوط برای بز و گوسفند در ماده خشک مصرفی معنادار نبود. صرف نظر از نوع دام، ماده خشک مصرفی در جیره شاهد به طور معناداری بالاتر از جیره حاوی بلوط بود ($P < 0.05$). گزارش شده است که تانن‌ها می‌توانند آنزیم‌های هضمی و موکوپروتئین‌های بزاق را غیر محلول و تهنشین کنند و احتمالاً منجر به کاهش خوراک مصرفی در سطوح بالا می‌شوند [۲۰]. شاید بتوان کاهش مصرف ماده خشک در جیره را به تانن موجود در مغز بلوط و اثر منفی بر خوشخوراکی جیره‌ها مرتبط دانست [۶]. گزارش شده است مصرف ماده خشک در گاوهایی که از شش درصد فرآورده فرعی پسته (حاوی ۴/۱ درصد تانن) در جیره استفاده کردند نسبت به جیره شاهد به طور معناداری کمتر بود [۹]. اما دیگر محققان [۲۸] با تغذیه پوسته بادام زمینی (حاوی ۱۸ درصد تانن) تا سطوح ۲۴ درصد به گاوهای شیری، بهبود مصرف خوراک در سطح ۸ و ۱۶ درصد را مشاهده کردند. مطالعات دیگر نشان داد در نتیجه تغذیه بزها با تانن،

تولیدات دامی

بررسی تأثیر مغز میوه بلوط بر قابلیت هضم، تخمیر شکمبه‌ای، رفتار نشخوار و فراسنجه‌های خونی گوسفند عربی و بز نجدی

قابلیت هضم الیاف نامحلول در شوینده خنثی در بز بالاتر از گوسفند از گوسفند بود ($p < 0.05$).

هضم ماده خشک در بز به طور معناداری بالاتر از گوسفند بود (به ترتیب ۷۰٪ و ۵۸٪ درصد). اما قابلیت هضم پروتئین خام بین بز و گوسفند تفاوتی نداشت. در حالی که

جدول ۲. مصرف ماده خشک و قابلیت هضم مواد مغذی در بز نجدی و گوسفند عربی تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی

تیمار	دام	P- value	صرف نظر از نوع دام	SEM	SEM	SEM	SEM	SEM	SEM
۵۴/۳	بز		شاهد	۱۱۵۰	۷۱/۰	۷۴/۶	قابلیت هضم در شوینده خنثی (درصد)	قابلیت هضم بروتنین خام (درصد)	قابلیت هضم
۵۶/۴			بلوط	۱۱۱۲	۶۹/۰	۶۲/۳			
۳۹/۳	گوسفند		شاهد	۱۱۹۰	۶۶/۸	۶۱/۳			
۳۱/۵			بلوط	۱۰۳۵	۵۳/۴	۶۱/۱			
۱۳/۳				۴۹/۶	۱۲/۰	۸/۰۵			
۰/۰۸				۰/۳۸	۰/۱۰	۰/۸۹			
صرف نظر از نوع تیمار									
۴۶/۸	شاهد		۱۱۷۰ ^a	۶۸/۹	^a ۶۷/۹	۴۶/۸			
۴۴/۰	بلوط		۱۰۷۳ ^b	۶۱/۲	^b ۶۱/۷	۴۴/۰			
۵/۶۶	SEM		۳۲/۱	۶/۱۳	۲/۴۴	۵/۶۶			
۰/۸۶	P- value		۰/۰۴	۰/۲۴	۰/۰۲	۰/۸۶			
صرف نظر از نوع تیمار									
۵۵/۴ ^a	بز		۱۱۳۱	۷۰/۰ ^a	۶۸/۴	۵۵/۴ ^a			
۳۴/۵ ^b	گوسفند		۱۱۱۲	۵۸/۱ ^b	۶۱/۲	۳۴/۵ ^b			
۴/۶۶	SEM		۴۹/۷	۵/۱۴	۶/۴۵	۴/۶۶			
۰/۰۱	P-value		۰/۱۲	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۱			

.a-b: تفاوت ارقام با حروف نامشابه در هر ستون معنادار است ($p < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

گونه‌های خاص میکروبی در شکمبه و به دنبال آن تحمل بیشتر بزها به تازن جیره نسبت به گوسفند باشد. این تفاوت ممکن است به دلیل تفاوت‌های شکمبه یا تفاوت خصوصیات پس از جذب در گونه‌های مختلف باشد [۱۶].

با توجه به اینکه دام‌های مورد آزمایش در شرایط تغذیه‌ای مشابهی بودند و قبل از این آزمایش با علوفه‌های تازن دار در مرتع عادت‌پذیری پیدا کردند؛ بنابراین شاید از دلایل تفاوت هضم مواد مغذی در گوسفند و بز، شرایط و

تولیدات دامی

دوره ۱۹ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۶

همان طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، میزان نیتروژن آمونیاکی و pH شکمبه بین تیمار شاهد و بلوط در بز و گوسفند تفاوت معناداری نداشت. صرف نظر از نوع دام، اثر تیمارها بر نیتروژن آمونیاکی معنادار نبود، ولی میزان pH شکمبه در دامهای تغذیه شده با جیره شاهد بالاتر از جیره حاوی بلوط بود.

مخالف با نتایج این آزمایش، کاهش غلظت آمونیاک شکمبه در اثر تانن‌ها توسط پژوهشگران گزارش شده است [۲۵]. مصرف برگ بلوط که حاوی تانن است تأثیر معناداری بر غلظت آمونیاک در شکمبه نداشته هرچند با افزایش میزان برگ بلوط در جیره، غلظت آمونیاک شکمبه تمایل به کاهش داشته است [۲۹].

بزها معمولاً بهتر از گوسفند از خوراک‌های پر تانن استفاده می‌کنند. مصرف غذا و قابلیت هضم علوفه‌های حاوی تانن غالباً در بزها بیشتر از گوسفند می‌باشد که بزها نسبت به گوسفند پروتئین را با کارآیی بالاتری مصرف می‌کنند [۲۲]. میکروارگانیسم‌های خاصی در شکمبه بز (از جمله انواعی از استرپتوکوکوس‌ها) وجود دارد که باعث مقاومت در برابر آثار سمی تانن می‌شوند. دلیل بالاتر بودن مقدار تجزیه دیواره سلولی در بز در مقایسه با گوسفند را می‌توان به توان بالاتر بز در هضم اجزاء دیواره سلولی یا تعداد بالاتر میکروب و قارچ‌های شکمبه بز نسبت داد. در آزمایشی بزها با جیره حاوی تانن برای چهار ماه عادت‌پذیر شدند و در آن‌ها نشانه‌های سمیت حتی با وجودی که آن‌ها ۷۰ درصد ماده خشک سوبایل مصرف کردند مشاهده نشد [۸].

جدول ۳. فرآینجهای تخمیری شکمبه بز نجدی و گوسفند عربی تغذیه شده با جیره آزمایشی

pH	نیتروژن آمونیاکی (میلی گرم در ۱۰۰ میلی لیتر)	تیمار	دام
۷/۲۲	۷/۹۱	شاهد	بز
۶/۷۴	۱۰/۱	بلوط	
۶/۸۵	۹/۱۱	شاهد	
۶/۶۵	۱۰/۱	بلوط	
۰/۷۰	۱/۹۶		
۰/۰۵	۰/۱۴		
صرف نظر از نوع دام			SEM
۷/۰۳ ^a	۸/۵۱	شاهد	گوسفند
۶/۹۶ ^b	۱۰/۱	بلوط	
۰/۰۵	۱/۶۶		
۰/۰۲	۰/۶۳		
صرف نظر از نوع تیمار			P-value
۶/۹۸	۹/۰۳		بز
۶/۷۵	۹/۶۲		گوسفند
۰/۰۴	۰/۵۸		SEM
۰/۰۵	۰/۶۲		P-value

a-b: تفاوت ارقام با حروف نامشابه در هر ستون معنادار است ($p < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

تولیدات دامی

است. دلیل دیگر کاهش pH شکمبه را شاید بتوان به چربی بالاتر بلوط نسبت به تیمار حاوی ذرت نسبت داد [۸]. صرف نظر از نوع تیمار، میزان نیتروژن آمونیاکی و pH در گوسفند و بز تفاوتی نداشت. شاید بتوان گفت عادت پذیری بز به بلوط تاثیر منفی تانن‌ها را کاهش داده و باعث تغییر جمعیت میکروبی مستقر در شکمبه و شرایط تخمیر شکمبه این دام‌ها شد و گوارش پذیری بلوط را نیز بهبود داد [۸]. لذا عادت دهی ممکن است روش کاربردی برای مبارزه با آثار ضد تغذیه‌ای تانن‌ها باشد.

مدت زمان مصرف خوراک، نشخوار و جویدن تحت تأثیر جیره‌های آزمایشی قرار نگرفتند (جدول ۴).

با توجه به این که در جیره حاوی بلوط، میزان NDF کاهش یافته در نتیجه با کاهش تحریک نشخوار، بzac کمتری ترشح شده است که احتمالاً می‌تواند از جمله عوامل کاهش pH شکمبه در آزمایش حاضر باشد. اما با وجود کاهش معنادار pH در تیمار حاوی بلوط، آستانه pH شکمبه برای فعالیت بهینه میکروارگانیسم‌ها و تولید پروتئین میکروبی و همچنین تجزیهٔ فیبر، ۶/۱-۶/۴ پیشنهاد شده است که اختلاف اندکی با pH مشاهده شده در تیمار حاوی بلوط دارد. مصرف برگ بلوط که حاوی تانن است باعث کاهش pH شکمبه در بزهای نر الموت شد که احتمالاً به علت کاهش جمعیت پروتوزوآهای شکمبه

جدول ۴. فعالیت نشخوار در بز نجدی و گوسفند عربی تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی (اثردام و تیمار)

P value	SEM	بز بلوط	بز شاهد	گوسفند بلوط	گوسفند شاهد	نوع دام نوع تیمار
۰/۹۱	۲۳/۶	۲۶۹	۲۳۲	۲۸۵	۲۵۷	مدت زمان خوردن (دقیقه در روز)
۰/۵۹	۷۸/۲	۴۹۲	۵۲۰	۴۴۰	۵۰۵	مدت زمان نشخوار (دقیقه در روز)
۰/۵۸	۵۲/۳	۷۶۱	۷۵۲	۷۲۵	۷۶۲	مدت زمان جویدن (دقیقه در روز)
						مدت زمان خوردن به ازاء ماده مغذی (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۳۰	۲۴/۶	۲۴۱	۱۹۷	۲۰۹	۲۳۹	ماده خشک مصرفی
۰/۲۹	۵۸/۸	۴۸۳	۳۹۴	۵۱۳	۴۵۳	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۵۷	۲۱۹	۲۲۶۷	۱۹۲۰	۲۳۵۸	۱۹۵۵	پروتئین خام مصرفی
						مدت نشخوار به ازای ماده مغذی (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۹۲	۲۴/۴	۴۵۲	۴۲۵	۴۷۷	۴۳۴	ماده خشک مصرفی
۰/۹۷	۴۸/۲	۹۱۰	۸۴۹	۹۶۳	۸۶۷	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۴۵	۵۲۱	۴۲۶۳	۳۲۰۵	۳۶۶۲	۳۷۳۰	پروتئین خام مصرفی
						مدت زمان جویدن به ازاء ماده مغذی (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۶۴	۳۴/۷	۶۹۱	۶۲۲	۶۸۷	۶۶۴	ماده خشک مصرفی
۰/۲۷	۱۱۸	۱۲۱۶	۱۰۹۸	۱۴۵۲	۱۱۲۹	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۷۵	۲۳۴	۵۲۰۴	۴۸۵۹	۴۷۳۵	۴۸۳۰	پروتئین خام مصرفی

a-b: تفاوت ارقام با حروف نامشابه در هر ستون معنادار است ($p<0/05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

تولیدات دامی

مدت زمان خوردن بهازای پروتئین خام مصرفی دو جیره شاهد و بلوط متفاوت نبود. مدت زمان نشخوار و جویدن بهازای ماده خشک و NDF و مدت زمان جویدن به ازای پروتئین خام مصرفی دو جیره شاهد و بلوط متفاوت نبود. ولی مدت زمان جویدن در جیره حاوی بلوط بالاتر از شاهد بود ($p < 0.05$).

تفاوتی در مدت زمان مصرف خوراک، نشخوار و جویدن به ازای ماده خشک، NDF و پروتئین خام مصرفی بین گوسفند و بز در دو جیره شاهد و بلوط مشاهده نشد. صرف نظر از نوع دام (جدول ۵)، اختلاف در مدت زمان خوردن به ازای ماده خشک و NDF بین دو جیره شاهد و بلوط معنادار بود ($p < 0.05$). به طوری که مدت زمان خوردن در جیره حاوی بلوط بالاتر از جیره شاهد بود.

جدول ۵. فعالیت نشخوار در بز نجدی و گوسفند عربی تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی (صرف نظر از نوع دام)

P value	SEM	بلوط	شاهد	نوع تیمار
۰/۱۶	۱۳/۲	۲۷۷	۲۴۵	مدت زمان خوردن (دقیقه در روز)
۰/۲۷	۲۳/۷	۴۶۶	۵۱۲	مدت زمان نشخوار (دقیقه در روز)
۰/۱۵	۱۵/۸	۷۴۳	۷۵۷	مدت زمان جویدن (دقیقه در روز)
۰/۰۲	۷/۴۰	۲۲۵ ^a	۲۱۸ ^b	ماده خشک مصرفی
۰/۰۳	۱۵/۹	۴۹۸ ^a	۴۲۴ ^b	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۰۴	۲۳۵	۲۳۱۲	۱۹۳۷	پروتئین خام مصرفی
۰/۰۴	۲۳/۳	۴۶۵	۴۲۹	مدت نشخوار به ازای ماده مغذي (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۰۳	۱۶۹	۹۳۷	۸۵۸	ماده خشک مصرفی
۰/۰۴	۱۲۴	۳۹۶۸	۳۷۱۹	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۰۴	۴۸/۴	۶۸۹	۶۴۹	پروتئین خام مصرفی
۰/۰۵	۱۱۴	۱۳۳۴	۱۱۱۴	ماده خشک مصرفی
۰/۰۱	۱۰۴	۴۹۶۹ ^a	۴۸۴۵ ^b	الیاف نامحلول در شوینده خشی
				پروتئین خام مصرفی

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

تولیدات دامی

دوره ۱۹ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۶

جدول ۶. فعالیت نشخوار در بز نجدی و گوسفند عربی تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی (صرف نظر از نوع تیمار)

P value	SEM	بز	گوسفند	نوع حیوان
۰/۹۶	۱۱/۴	۲۵۱	۲۷۱	مدت زمان خوردن (دقیقه در روز)
۰/۳۱	۱۸/۷	۵۰۶	۴۷۲	مدت زمان نشخوار (دقیقه در روز)
۰/۹۲	۱۷/۸	۷۵۷	۷۴۴	مدت زمان جویدن (دقیقه در روز)
				مدت زمان خوردن به ازاء ماده مغذی (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۰۴۹	۶/۴۰	۲۱۹ ^b	۲۲۴ ^a	ماده خشک مصرفی
۰/۰۶	۴۶/۲	۴۳۹	۴۸۳	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۱۱	۸۸/۸	۲۰۹۳	۲۱۵۶	پروتئین خام مصرفی
				مدت نشخوار به ازاء ماده مغذی (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۷۳	۲۹/۳	۴۳۸	۴۵۵	ماده خشک مصرفی
۰/۸۳	۱۲/۸	۸۷۵	۸۰۵	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۴۶	۲۶۳	۳۱۸۶	۳۶۹۱	پروتئین خام مصرفی
				مدت زمان جویدن به ازاء ماده مغذی (دقیقه در کیلوگرم)
۰/۲۴	۴۶/۴	۶۵۷	۶۷۵	ماده خشک مصرفی
۰/۲۰	۱۱۳	۱۱۵۷	۱۲۹۱	الیاف نامحلول در شوینده خشی
۰/۹۲	۲۰۲	۵۰۳۲	۴۷۸۲	پروتئین خام مصرفی

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

قطعات، آثار متفاوتی را بر تحریک فعالیت‌های جویدن و نشخوار و زمینه‌سازی عملکرد طبیعی شکمبه دارند [۱۵]. صرف نظر از نوع تیمار در مدت زمان نشخوار و جویدن به ازای ماده خشک، NDF و پروتئین خام مصرفی بین گوسفند و بز متفاوت نبود (جدول ۶). ولی مدت زمان خوردن به ازای ماده خشک مصرفی در گوسفند بالاتر از بز بود ($p < 0/05$). مدت زمان خوردن به ازای NDF و پروتئین خام مصرفی بین گوسفند و بز تفاوتی نداشت. محققان گزارش کردند که دام‌ها به تانه‌های خوراکی واکنش‌ها و عملکرد متفاوتی را نشان می‌دهند. این تفاوت ناشی از واکنش‌های بیولوژیکی خود تانه‌ها بوده و اعتقاد بر این است که غالباً بیش از پنج درصد تانه‌ها در جیره‌غذایی و گیاهان می‌تواند خطرات جدی برای دام داشته باشد [۱۳].

گزارش شده است که وجود الیاف بیشتر در تیمار شاهد که حاوی کاه است نسبت به تیمار بلوط در گوسفند و به دنبال آن ماهیت خشی تر و در نتیجه حجم بیشتر جیره شاهد با اندازه قطعات بزرگ‌تر ممکن است نشخوار را تحریک کند [۱۲]. فعالیت جویدن با افزایش محتوای NDF جیره‌ها [۱۲]، و یا اندازه قطعات علوفه [۱۴] افزایش پیدا می‌کند؛ اما مطالعات نشان می‌دهد که میزان جویدن به ازای هر کیلوگرم NDF علوفه‌ای چه درباره فعالیت خوردن و چه درباره نشخوار در جیره‌های دارای نسبت پایین‌تر NDF، بیشتر است [۱۲].

کاهش اندازه قطعات در جیره‌های دارای محتوای فیبر یکسان، مدت زمان جویدن را کاهش می‌دهد. منابع علوفه‌ای حاوی دیواره سلولی یکسان به دلیل اختلاف در طول

تولیدات دامی

جدول ۷. فراسنجه‌های خونی بز نجدى و گوسفند عربى تغذیه شده با جیره آزمایشی

تری‌گلیسرید	کلسترول	اوره	گلوکز	تیمار	دام
۵۰/۰	۶۵/۶	۲۴/۲	۵۵/۰	شاهد	بز
۴۷/۰	۶۸/۶	۲۶/۰	۸۶/۰	بلوط	
۵۵/۰	۷۵/۰	۲۷/۲	۸۲/۰	شاهد	
۵۳/۰	۶۷/۰	۲۶/۱	۵۷/۵	گوسفند	بلوط
۳/۹۷	۷/۱۴	۱/۴۳	۱۵/۱	SEM	
۰/۷۴	۰/۹۳	۰/۳۹	۰/۶۵	P value	
صرف نظر از نوع دام					
۵۲/۵	۷۰/۳	۲۵/۷	۶۸/۵	شاهد	
۵۰/۰	۶۷/۸	۲۶/۱	۷۱/۷	بلوط	
۲/۶۳	۳/۷۱	۰/۹۸	۳/۷۴	SEM	
۰/۳۹	۰/۱۱	۰/۲۷	۰/۳۱	P value	
صرف نظر از نوع تیمار					
۴۹/۵ ^b	۶۷/۱ ^b	۲۵/۱	۷۰/۵	بز	
۵۴/۰ ^a	۷۱/۰ ^a	۲۶/۷	۶۹/۷	گوسفند	
۰/۵۶	۱/۶۲	۰/۹۸	۴/۷۴	SEM	
۰/۰۵۴	۰/۰۰۵	۰/۵۱	۰/۱۳	Pvalue	

a-b: تفاوت ارقام با حروف نامتشابه در هر ستون معنادار است ($p < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

غلاظت اوره خون می‌شود [۲۶]. محققان دیگر [۱۷] پیشنهاد

کردند که مصرف برگ بلوط باعث افزایش اوره خون می‌شود.

نتایج نشان داد تغذیه بلوط به دام‌ها طی دوره آزمایش، تأثیر معناداری بر نیتروژن اوره‌ای خون در بز و گوسفند نداشت. نتایج مطابق با نتایج، بین جیرهٔ حاوی بلوط و جیرهٔ شاهد، جیرهٔ حاوی بلوط تأثیر معناداری بر نیتروژن اوره خون نداشت. نیتروژن اوره‌ای بین دو نوع حیوان بز و گوسفند تفاوتی نداشت. محققان دیگر نیز با افزایش برگ بلوط به جیرهٔ گوساله، تغییری در غلاظت اوره خون مشاهده نکردند [۲۶]. اما مخالف با نتایج ما افزایش سطوح بالای تانن همراه با افزایش پروتئین جیره، باعث افزایش

تغذیه بلوط به دام‌ها طی دوره آزمایش، تأثیر معناداری بر نیتروژن اوره‌ای خون در بز و گوسفند نداشت. نتایج صرف نظر از نوع دام نیز نشان می‌دهد که در مقایسه با جیرهٔ شاهد، جیرهٔ حاوی بلوط تأثیر معناداری بر نیتروژن اوره خون نداشت. نیتروژن اوره‌ای بین دو نوع حیوان بز و گوسفند تفاوتی نداشت. محققان دیگر نیز با افزایش برگ بلوط به جیرهٔ گوساله، تغییری در غلاظت اوره خون مشاهده نکردند [۲۶]. اما مخالف با نتایج ما افزایش سطوح بالای تانن همراه با افزایش پروتئین جیره، باعث افزایش

تولیدات دامی

[۳]. اسکات، ام نسهايم ام و يانگ آر (۱۳۸۴) تغذیه منغ مترجم: جواد پوررضا. نشر اردکان اصفهان، ویرایش جدید.

[۴]. بهمنی نیا ب (۱۳۸۵) بررسی جایگزینی میوہ بلوط با ذرت در جیره جوجه‌های گوشتی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم دامی و صنایع غذایی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین. صفحه ۵۷.

[۵]. خلیل وندی بهروزیارح، رضا یزدی ک و دهقان بنادکی م (۱۳۹۰) تأثیر روش‌های فرآوری علوفه اسپرس بر قابلیت هضم، تجزیه‌پذیری، فراسنجه‌های خونی و شکمبه‌ای گاو‌های هلشتاین. مجله پژوهش‌های علوم دامی (۲۱): ۱۲۳-۱۳۲.

[۶]. فروغ عامری ن (۱۳۷۶) تعیین ارزش غذایی و قابلیت هضم پوسته نرم رویی پسته به صورت خشک و سیلو شده. پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم دامی. دانشگاه صنعتی اصفهان.

[۷]. لطفی ر و روزبهانی (۱۳۸۹) بررسی قابلیت هضم ماده‌آلی پوست پسته با استفاده از مایع شکمبه گوسفندان عادت‌پذیر. چهارمین کنگره علوم دامی ایران. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران (پر迪س- کرج).

[۸]. مالدار س، روزبهانی و علیپور د (۱۳۸۹) تأثیر دوره عادت‌دهی به برگ بلوط بر گوارش‌پذیری آزمایشگاهی و فراسنجه‌های شکمبه بزالموت. مجله علوم دامی ایران. (۴۱): ۲۴۳-۲۵۲.

[۹]. وهمنی پ (۱۳۸۴) ترکیب شیمیایی، تجزیه‌پذیری و ناپدید شدن شکمبه‌ای - روده‌ای فرآورده فرعی پسته و استفاده از آن در جیره گاو‌های شیرده

گزارش شده است که استفاده از گیاه حاوی تانن /سپاراز/ کوئنتا در مقادیر ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد در جیره بزها تأثیری بر غلظت کلسترول و تری‌گلیسرید ندارد. مطالعات حیوانی نشان می‌دهد متابولیت‌های ثانویه گیاهی ممکن است از طریق کاهش فعالیت آنزیم‌های لیپوژنیک کبدی و کلسترولزیک مانند آنزیم گلوكز-۶-فسفاتاز دهیدروژناز و ۳-هیدروکسی-۳-متیل-گلوتاریل کوازنز A، کلسترول را کاهش دهند. همچنین تزریق تانن، باعث کاهش در خور توجیهی در میزان تری‌گلیسرید خون می‌شود [۹].

با توجه به نتایج این پژوهش، استفاده از مغز میوہ بلوط تا سطح ۶۳ درصد ماده خشک جیره گوسفندان عربی و بزهای نجدی اثر منفی بر سلامت دام ندارد، ولی سبب بهبود قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی در دام می‌شود. بنابراین می‌توان از مغز میوہ بلوط به عنوان بخش کنسانترهای و کربوهیدراتی در جیره گوسفندان عربی و بزهای نجدی استفاده کرد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از مسئولین محترم دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان به خاطر فراهم آوردن زمینه انجام این آزمایش قدردانی می‌شود.

منابع

[۱]. آینه چی ی (۱۳۶۵) مزایای پزشکی گیاهان دارویی ایران. انتشارات دانشگاه تهران.

[۲]. امین‌الرعایا ک (۱۳۷۷) بررسی اثرات سطوح مختلف چربی و سن مصرف آن بر عملکرد جوجه‌های گوشتی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی، داشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان (اصفهان)، صفحه ۸۳.

تولیدات دامی

- concentrate mixture in buffalo calves. Indian Journal of Animal Science. 59: 590-596.
- [17].Garg SK, Makkar HP, Nagal KB, Sharma SK, Wadhwa DR and Singh B (1992) Oak (*Quercus incana*) leaf poisoning in cattle. Veterinary and Human Toxicology. 34: 161-164.
- [18].Hassan Sallam SMA, da Silva Bueno IC, de Godoy PB, Eduardo FN, Schmidt Vittib DMS and Abdalla AL (2010) Ruminal fermentation and tannins bioactivity of some browses using a semi-automated gas production technique. Tropical and Subtropical Agroecosystems. 12: 1-10.
- [19].Hosoda KT, Nishida W, Park Y and Eruden B (2005) Influence of *Mentha × piperita* L. (peppermint) supplementation on nutrient digestibility and energy metabolism in lactating dairy cows. Journal of Animal Science. 18: 1721-1726.
- [20].Lowry JB (1989) Toxic factors and problems methods of alleviating them in animals. In Devendra C (Ed) Shrubs and tree fodders for farm animal's proc. Workshop Denpasar Indonesia. pp. 62-76.
- [21].Makkar HPS (2003) Effects and fate of tannins in ruminant animals, adaptation to tannins, and strategies to overcome detrimental effects of feeding tannin-rich feeds. Small Ruminant Research. 49: 241-256.
- [22].Murdiati TB, McSweeney CS and Lowry JB (1992) Metabolism in sheep of gallic acid, tannic acid and hydrolysable tannin from *Terminalia oblongata*. Australian Journal of Agricultural Research. 43: 1307-1391.
- هلشتاین در اواسط شیردهی. پایاننامه کارشناسی ارشد علوم دامی. دانشکده کشاورزی. دانشگاه فردوسی مشهد.
- [10]. هرسینی م، بوجارپور م، اسلامی م، چاجی م و محمدآبادی ط (۱۳۹۲) تأثیر معزز میوه بلوط بر قابلیت هضم و خصوصیات تحمیر شکمبهای گوسفند نژاد عربی. نشریه پژوهش‌های علوم دامی ایران. ۱۲۷:(۲) ۱۲۵-۱۳۵.
- [11].A.O.A.C (2000) Association of Official Analytical Chemists Official Methods of Analysis Washington D. C. U.S.A.
- [12].Allen DM and Grant RJ (2002) Interactions between forage and wet corn gluten feed as sources of fiber in diets for lactating dairy cattle. Journal of Dairy Science. 83: 322- 331.
- [13].Bhatta R, Vaithianathan S, Singh NP and Verma DL (2007) Effect of feeding complete diets containing graded levels of *Prosopis cineraria* leaves on feed intake, nutrient utilization and rumen fermentation in lambs and kids. Small Ruminant Research. 67: 75-83.
- [14].Beauchemin KA, Mc Ginn SM, Martinez TF and McAllister TA (2007) Use of condensed tannin extract from quebracho trees to reduce methane emissions from cattle. Journal of Animal Science. 85: 1990-1996
- [15].Bailey AL, Ferdman HA, Smith LW and Sharma BK (1990) Particle size reduction during initial mastication of forages by dairy cattle. Journal of Animal Science. 68: 2084-2094.
- [16].Gupta BK and Sing A (1998) Effect of feeding dried subabul as replacement of

تولیدات دامی

- [23].McSweeney CS, Palmer B, McNeill DM and Krause DO (2001) Microbial interactions with tannins: nutritional consequences for ruminants. *Animal Feed Science and Technology*. 91: 83-93.
- [24].Min BRG, Attwood T, McNabb WC, Molanb AL and Barry TN (2005) The effect of condensed tannins from *Lotus corniculatus* on the proteolytic activities and growth of rumen bacteria. *Animal Feed Science and Technology*. 121: 45-58.
- [25].Sharma RKB, Singh A and Sahoo A (2008) Exploring feeding value of oak (*Quercus incana*) leaves: Nutrient intake and utilization in calves. *Livestock Science*. 118: 157-165.
- [26].Sliwinski BJ, Soliva CR, Machmuller A and Kreuzer M (2002) Efficacy of plant extracts rich in secondary constituents to modify rumen fermentation. *Journal of Animal Feed Science and Technology*. 101: 101-114.
- [27].Sinclair LA, Hart KJ, Wilkinson RG and Huntington JA (2009) Effects of inclusion of whole-crop pea silages differing in their tannin content on the performance of dairy cows fed high or low protein concentrates. *Livestock Science*. 124: 306-313.
- [28].Tamminga S (1983) Protein degradation in the forestomachs of ruminants. *Journal of Animal Science*. 49:1615
- [29].Yildiz S, Kaya I, Unal Y, Aksu Elmali D, Kaya S, Cenesiz M, Kaya M and Oncuer A (2005) Digestion and body weight change in Tuj lambs receiving oak (*Quercus hartwissiana*) leaves with and without PEG. *Journal of Animal Feed Science and Technology*. 122: 159-172.

تولیدات دامی

دوره ۱۹ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۶

Journal of
Animal Production

(College of Abouraihan – University of Tehran)

Vol. 19 ■ No. 4 ■ Winter 2017

Effect of oak kernel on digestibility, rumen fermentation, ruminal behavior and blood parameters of Arabi sheep and Najdi goat

Ali Kiani Asil¹, Tahereh Mohammadabadi^{2*}, Khalil Mirzadeh², Morteza Chaji², Mohammad Bojarpour²

1. M.Sc., Department of Animal Science, Faculty of Animal Science and Food Technology, Ramin Agriculture and Natural Resources University of Khuzestan, Ahwaz, Mollasani, Iran

2. Associate Professor, Department of Animal Science, Faculty of Animal Science and Food Technology, Ramin Agriculture and Natural Resources University of Khuzestan, Ahwaz, Mollasani, Iran

Received: June 8, 2016

Accepted: July 16, 2017

Abstract

In this experiment, the effect of oak kernel on digestibility, rumen fermentation and some blood parameters of Arabi sheep and Najdi goat were investigated. In this research, oak kernel (63%) was used for feeding six Arabi sheep and six Najd goats with the mean live weight of 50 ± 3 Kg for 28 days, and digestibility and fermentation, rumination and some blood parameters were measured. Obtained data were analyzed in split plots design. The results showed that dry matter intake and digestibility of dry matter, crude protein and neutral detergent fiber were not affected by treatment and type of livestock. Regardless of the type of livestock, dry matter intake and crude protein digestibility in control treatment was significantly higher and regardless of the type of treatment, the digestibility of dry matter and neutral detergent fibre of goat was higher than sheep ($P<0.05$). The ammonia nitrogen and pH of rumen between control and oak treatments for goats and sheep was almost the same. Time to eating, rumination and chewing for dry matter, NDF and crude protein between control and oak diets in sheep and goats was not different. Feeding the livestock with oak had no significant effect on the amount of blood glucose, urea nitrogen, cholesterol and triglycerides in sheep and goats. The results of this experiment showed that 63% oak fruit could be used in diet of Najd goat and Arabi sheep.

Keywords: Arabi sheep, blood parameters, digestibility, Najdi goat, oak kernel.